

[Fiskeriministeren.]

at ålegårdsnævnene og ålegårdsovernævnet endeligt kunne afgøre spørgsmålet.

Som det også vil fremgå af folketingsudvalgets betænkning, har udvalget henstillet, at der, når lovforslagene er vedtaget, nedsættes en kommission bestående af repræsentanter for de frie fiskere, indehaverne af ålegårdsrettighederne, juridisk sagkyndige, fiskeriministeriet og de udvalgsberettigede partier på rigsdagen. Kommissionens opgaver skulle være at foretage en nærmere gennemgang af ålegårdsbestemmelserne i saltvandsfiskeriloven og de tilsvarende bestemmelser i det forslag, som er indeholdt i den betænkning, der er afgivet af fiskerikommissionen af 2. april 1940. Jeg har i folketinget givet tilsagn om at foranledige en sådan kommission nedsat og agter, når lovene er endeligt vedtagne, at efterkomme den nævnte henstilling.

I samme forbindelse kan jeg nævne, at jeg ligeledes i folketinget efter henstilling fra folketingsudvalget har givet tilsagn om nærmere at ville overveje spørgsmålet om en udvidet adgang for udlændinge til at indtræde i danske fiskeriselskaber og om at forhandle om dette spørgsmål med de norske og svenske fiskeriministre.

I § 12, stk. 3, punkt 1, er der foretaget en tilføjelse, der går ud på, at der tillægges fiskeriministeren bemyndigelse til efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med dansk biologisk station at udvide det tidsrum, hvori skovlvod må anvendes, når hensynet til fiskeriet med faststående redskaber ikke taler afgørende herimod. Denne ændring er foretaget for at imødekomme et ønske, som er fremkommet fra en række fiskere ved vestkysten om at få mulighed for at drive tungefiskeri med skovlvod om natten.

Endelig er der i § 29, stk. 1, 9. linie, indføjet ordene „samt i Øresund“ for at udelukke tvivl om, at det i Øresund ved vedtægt kan forbydes at anvende iøvrigt almindeligt benyttede redskaber, såfremt biologiske grunde eller hensynet til erhvervsfiskeriets udøvelse taler afgørende herfor. En fornylig afsagt landsretsdømme har nemlig gjort det tvivlsomt, om der efter de nugældende bestemmelser er hjemmel dertil. Jeg tillader mig iøvrigt herom nærmere at henvise til bemærkningerne i folketingsudvalgets betænkning.

I forslaget til lov om ferskvandsfiskeri er der kun foretaget ændringer i en enkelt paragraf, nemlig § 7, hvori der for det første er indføjet ordet „styrt“ for at klargøre, at

styrt, der nu ofte anbringes i vandløb i forbindelse med vandløbsreguleringer, er omfattet af bestemmelsen. Endvidere er der i samme paragraf foretaget en mindre ændring angående påtaleretten med hensyn til de i bestemmelsen omhandlede sager angående anlæg af fisketrapper. Ændringen har til formål at bidrage til, at kun sager, i hvilke der står virkelige fiskeriinteresser på spil, indbringes for vandløbsretterne.

Da lovforslagene i forrige samling var til behandling i dette høje ting, gav jeg tilsagn om at nedsætte et særligt udvalg for nærmere at overveje muligheden af at ændre de i lovforslagets § 1, stk. 11, og § 8 indeholdte særregler for Sønderjylland. Det nævnte udvalg blev nedsat i begyndelsen af juli måned, og udvalget er i færd med at indhente en række forskellige oplysninger til brug for arbejdet, men nogen betænkning eller forslag foreligger imidlertid endnu desværre ikke fra udvalget, og der vil nok hænges i hvert fald et stykke tid, inden dette bliver tilfældet. Jeg henstiller derfor, at man ikke afventer resultatet af udvalgets arbejde, men behandler de foreliggende lovforslag uden hensyn hertil. Når det nævnte udvalgs betænkning foreligger, må spørgsmålet om, hvorvidt denne giver anledning til ændringer i ferskvandsfiskeriloven, tages op.

I forslag til lov om fiskeri i Randers fjord og Gudenaå m. m. er der ikke foretaget ændringer i folketinget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de tre lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Severin Hansen: Vi kan kun glæde os over, at lovforslagene vedrørende saltvandsfiskeri, ferskvandsfiskeri og fiskeriet i Randers fjord og Gudenaå nu har udsigt til at blive gennemført af rigsdagen, så at de nye bestemmelser kan træde i kraft til den 1. januar 1952. Vi er naturligvis klar over, at et stort og omfattende arbejde er gået forud både i fiskerikommissionen og her på rigsdagen gennem snart to samlinger.

Under lovforslagenes behandling i det andet høje ting er der, som den højtærede fiskeriminister lige har sagt, ikke sket store ændringer. Af folketingsudvalgets betænkning ser man, at flere af de henvendelser, som landstingsudvalget i sin tid modtog, er gået igen i folketinget, uden at der er kommet så forfærdelig meget ud af dem.

De i folketinget foretagne ændringer er, som jeg allerede har sagt, ikke omfattende. I § 7 i saltvandsfiskerilovforslaget,